

Overplaatsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, ingekomen op 10 augustus 2007 (per fax) en op 11 augustus 2007 (per post) is appellante in beroep gekomen tegen een beslissing van verweerster van 29 juni 2007, houdende een gedwongen overplaatsing. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben een groot aantal producties overgelegd. De mondelinge behandeling bij de commissie heeft plaatsgevonden te Eindhoven op 12 oktober 2007. Daarbij waren aanwezig appellante, bijgestaan door haar gemachtigde. Namens verweerster was aanwezig de heer, bestuursmanager, bijgestaan door verweersters gemachtigde. Beide gemachtigden hebben een pleitnota overgelegd. De gemachtigde van verweerder heeft, zoals verzocht, na de zitting bij brief met bijlagen van 22 oktober 2007 nadere informatie verstrekt.

2. De feiten

Bij het bestreden besluit is appellante per 1 augustus 2007 gedwongen overgeplaatst van de basisschool X naar basisschool Y. In de bestreden beslissing wordt omschreven, dat de X school met een formatietekort kampt per 1 augustus 2007.

Op basis van de toepasselijke CAO-PO alsmede het protocol werving, selectie en mobiliteit is het verweerster toegestaan om op basis van enige criteria te bepalen welke medewerker het eerst voor gedwongen overplaatsing in aanmerking komt. Na raadpleging van de medewerkers heeft verweerster, in overleg met de Medezeggenschapsraad, de navolgende criteria voor gedwongen overplaatsing gekozen:

Verhouding parttime – fulltime, duur benoeming school, de leeftijdsopbouw en de aanwezigheid van een specifieke expertise.

Op zeker moment heeft appellante aan de directeur van de school verzocht om uitleg omtrent het criterium duur benoeming school. Dit hield verband met het feit dat zij aan de school verbonden was geweest van 1970 tot 1980 alvorens zij, met een onderbreking van meer dan zes maanden, weer aan die school werkzaam werd. Haar is daarop aanvankelijk gezegd dat deze eerdere diensttijd zou meetellen bij het bepalen van haar diensttijd, maar dat is daags daarna gecorrigeerd met de mededeling, dat dit onjuist was en die eerdere diensttijd niet meetelde.

De begroting 2007 gaf een negatief resultaat te zien van € 88.723.

3. De standpunten van partijen

Appellante is van mening dat het gestelde formatietekort van de X school onvoldoende is onderbouwd. Zij wijst erop dat op korte termijn twee andere leerkrachten met vervroegd pensioen zullen gaan. De keuze van de criteria voor gedwongen overplaatsing is op onzorgvuldige wijze vastgesteld, in strijd met de wensen van de medewerkers. Verder beroept appellante zich op de toezegging door de directeur, dat de dienstjaren tussen 1970 en 1980 dienen mee te wegen. De regel dat er niet meer dan een periode van zes maanden tussen de eerste en de tweede diensttijd bij het bestuur mag zitten om de eerste diensttijd mee te laten tellen op de afvloeiingslijst is appellante niet bekend. Appellante mocht afgaan op de mededeling van de directeur.

Ook overigens zijn er onzorgvuldigheden in de procedure. Gelet op de vakantieperiode en de zeer korte termijn tussen de beslissing tot overplaatsing en de overplaatsing zelf is appellante sterk in haar belangen geschaad.

Zij is thans onder protest werkzaam op basisschool Y.

Verweer.

Op het verweer zal hierna, voorzover nodig, worden teruggekomen.

4, De overwegingen

Voor de commissie is aannemelijk gemaakt dat er een noodzaak was tot overplaatsing. Dit oordeel vloeit voort uit het feit, dat de X school een begrotingstekort kende van ongeveer € 88.000,-- hetgeen, gelet op de wijze van bekostiging (lumpsum), maatregelen als overplaatsing noodzakelijk maakte. Nu vaststaat dat langs de weg van vrijwillige overplaatsing geen oplossing kon worden bereikt, was gedwongen overplaatsing onvermijdelijk. Ter zitting is duidelijk geworden dat appellantes stelling, dat het tekort zou kunnen worden opgelost doordat andere docenten eerder met ontslag/pensioen zouden gaan niet houdbaar is. Appellantes bezwaar, dat verweerster op onzorgvuldige wijze de criteria, waarop zij haar beslissing mocht gronden, heeft gekozen, gaat niet op.

Het feit dat de medewerkers andere wensen hadden dan vervolgens directie, in overleg met MR, als criteria koos, kan hieraan niet afdoen. Verweerster heeft immers niet de plicht om de wensen van de medewerkers te volgen.

Ook overigens is de gang van zaken niet onzorgvuldig geweest. Niet is gebleken dat appellante tengevolge van de door verweerster gevolgde procedure in haar belangen is geschaad. Dat geldt met name voor de tijdsspanne tussen de bestreden beslissing en de feitelijke overplaatsing.

Verweerster heeft terecht bij het diensttijd criterium niet laten meewegen het feit dat appellante eerder, tussen 1970 en 1980, bij haar in dienst was geweest. De overplaatsing van appellante is geschied op basis van de geldende afvloeiingslijst, waarbij met het eerdere dienstverband van appellante geen rekening is gehouden. In artikel 10.4 van de CAO wordt bepaald, dat de afvloeiingsregeling en eventuele protocollen worden gehanteerd zoals die golden op 31 juli 2006. In de akte van benoeming wordt bepaald, dat van toepassing is de laatstelijk de door het bestuur vastgestelde afvloeiingsregeling. Verweerster heeft, na de zitting van de commissie, desgevraagd overgelegd de afvloeiingsregeling voor katholiek basisonderwijs 1985 als zijnde de op 31 juli 2006 geldende afvloeiingsregeling. De commissie moet, bij gebreke van betwisting, van de toepasselijkheid van deze afvloeiingsregeling uitgaan. Op grond van deze regeling telt, indien sprake is van een onderbreking van langer dan 6 maanden, de voor de onderbreking liggende diensttijd niet mee, behoudens hier niet aan de orde zijnde uitzondering.

Nu niet is gesteld of gebleken dat, indien de voor de onderbreking liggende diensttijd niet wordt meegeteld, de afvloeiingslijst ten aanzien van appellante onjuist is, moet de gedwongen overplaatsing ten aanzien van appellante als juist worden aangemerkt.

Dit zou alleen anders zijn indien appellante mocht vertrouwen op een haar door de directie gedane toezegging, zoals zij heeft gesteld. Appellant kan zich hierop echter niet beroepen nu zij niet heeft gesteld en ook niet is gebleken dat zij tengevolge van deze toezegging, die daags daarna is herroepen, in een ongunstiger positie is komen te verkeren, doordat zij in vertrouwen op de toezegging, iets te haren nadele zou hebben gedaan of nagelaten..

Het voorgaande brengt mee dat het beroep ongegrond is.

5. De beslissing

De Commissie voornoemd,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 12 oktober 2007 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, mr. G.M.J. Prick, F.A.J. van Moorsel, drs. T.E. Sikkema, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.